

iona
MAGAZINE

Driemaandelijks nr. 9 / februari 2021

Beste lezer,

XXX

Hartelijke groeten,

*Jan
Directeur Iona vzw*

*Blz. 3
Iona, Daar zit muziek in!*

*Blz. 18
Maria Lichtmis en de Heilige Brigida*

*Blz. 20
Interview met Henri Van Damme*

Iona, daar zit muziek in!

interview Peggy Vanderbauwhede

Weinig is zo verbindend, optillend en helend als samen zingen en musiceren. Ook op Iona is live muziek een dagelijkse vaste waarde. Hoe we de muziek concreet laten klinken in onze zorg-gemeenschap en wat de kracht is van individuele muziektherapie? We gingen in gesprek met muziek-therapeute Peggy Vanderbauwhede.

Peggy Vanderbauwhede: "Iona en muziek: die twee kun je eigenlijk niet van elkaar loskoppelen. We zingen samen tijdens de ochtendkring en in de dagbesteding, we zingen bij verjaardagen. Bij de jaarfeesten zingen en musiceren we, we hebben een eigen muziekgroep onder leiding van Cristina, bieden samenzang en muziektherapie aan én hebben een mooie samenwerking uitgebouwd met de Stedelijke Academie voor Muziek en Woord in Lier. Op dinsdagochtend komen ze met onze gasten muziek maken en er is ook ruimte voor drama en improvisatie. Een heel mooie en waardevolle aanvulling op onze eigen werking. Ook in De Link, De Schakel en Fionport wordt veel gezongen. En we hebben een aantal medewerkers die soms met de gasten zingen. Momenteel liggen een aantal initiatieven stil omwille van de corona-maatregelen, maar de muziek is en blijft héél aanwezig en maakt een integraal deel uit van onze pedagogie en werking."

Samen zingen werkt verbindend

Peggy: "Dat onze gasten hier, als het allemaal goed gaat, dagelijks omringd worden door live muziek, vind ik super. Samenzang is daar één heel belangrijk aspect van. Door onze liedjes te onderhouden, trainen we het geheugen en oefenen we in het luisteren naar elkaar. En vooral: we creëren samen een gedeeld veld. Uit onderzoeken met orkesten is gebleken dat wanneer muzikanten samen een stuk spelen, hun hersengolven zich op elkaar afstemmen. Samenzang heeft datzelfde effect: je stemt je via de klank af op elkaar en op een groter geheel. Je gaat samen ergens doorheen. Dat werkt verbindend. Sommige van onze mensen kunnen elkaar in het dagelijkse leven niet verdragen. Tijdens het samen zingen komen ze, al is het maar een half uur in de week, op dezelfde golflengte. Ze gaan letterlijk samen resoneren, wat voor een herstellende beweging zorgt. In de muziekgroep van Cristina en in de groep die op dinsdag met de muziekschool op pad gaat, zien we datzelfde heilzame effect."

Ook het ochtendlied dat we samen zingen, na de ochtendspreuk, is een bijzonder moment. Opvoeders, bewoners en eventueel andere aanwezigen: iedereen zingt samen. De rollen uit het dagelijkse leven worden losgelaten. Het is een heel belangrijk en verbindend gebeuren voor onze gemeenschap. En het is een mooie gedachte dat bij het begin van de dag wereldwijd ook in alle andere antroposofische voorzieningen hetzelfde ritueel als de ochtendkring plaatsvindt. Van Portugal tot Zweden, van Libanon tot Japan. We zingen veel dezelfde liederen, zij het dan wel vertaald in de eigen taal, gericht op de seizoenen en jaarritmes, om de tijdsoriëntatie van de bewoners te versterken. We hebben doorheen de jaren een rijk repertoire opgebouwd. Dat dezelfde liederen over de landsgrenzen heen klinken, geeft een gevoel van gemeenschap en gedragenheid. Op donderdag geef ik na school ook samenzang aan de schoolgaande kinderen. Dat gebeurt in de leefgroep, met de begeleider erbij. De kinderen genieten van die momenten en kijken ernaar uit."

Muziektherapie

Peggy: "In de muziektherapie ga ik individueel met mensen op pad. Door in te spelen op hun kunnen en niet-kunnen, hun weerstanden en sympathieën, werken ze via de het bespelen van instrumenten aan zichzelf. In de antroposofische muziektherapie werken we met fenomenen en met de krachten van muzikale elementen, net zoals bijvoorbeeld de fytotherapie met de krachten van kruiden werkt.

Heel wat van onze kinderen en volwassenen voelen niet graag hun eigen lichaam, omdat ze in het verleden bijvoorbeeld veel problemen hebben gehad of verwaarloosd zijn. Zij associëren het voelen van hun lichaam met onveiligheid, miserie en verdriet. De muziek kan een poort bieden om die verbinding toch te gaan maken, op het tempo dat mensen zelf aankunnen. Via mooie, fijne klanken kun je de weerstand omzeilen. Je forceert niets. Je laat gewoon de muziek haar werk doen. Dat is voor mij de grote kracht van muziektherapie.

Ik werk momenteel bijvoorbeeld met een jongen met autisme die zijn lichaam niet graag voelt. Hij is wel enthousiast om blokfluit te leren spelen. Wanneer je afwisselend hoge en lage tonen speelt, voel je dat in je lichaam. Zo creëren we, door het bespelen van verschillende instrumenten, langzaam een ingang naar bewust aanwezig zijn in het lichaam. Daar is overigens niets zweverigs aan, dat is heel fysiek."

Via de muziek naar de stilte

Peggy: "Een ander voorbeeld van wat muziektherapie kan doen, is het werken met kinderen die niet stil willen zitten. Duizenden keren hebben ze in hun leven gehoord: wees eens rustig. Die zijn dat uiteraard helemaal moe. Hen geef ik instrumenten met verstillende klanken, die ze ook alleen kunnen bespelen als ze stilzitten. Het is mooi om te zien hoe die kinderen via het musiceren dan toch de weg naar de dynamiek van de stilte vinden. Hoe ze zichzelf via de muziek als het ware trainen om stil te worden.

Ik manoeuvreer met de muziektherapie naar gebieden die iemand moeilijker kan bereiken of aanvaarden. Zo help ik onze mensen om bepaalde kwaliteiten in zichzelf te ontwikkelen. Natuurlijk loopt dat niet altijd van een leien dakje. Als er weerstand komt, heb ik dat ook te aanvaarden. Dan moet ik soms op zoek naar zijwegen om toch op de gewenste bestemming te komen. Maar het is heel fijn en werk. Heel krachtig ook.

Zingen en musiceren op het ritme van de seizoenen

Peggy: "De muziek is ook een deel van ritmische werking. Net zoals we onze activiteiten afstemmen op de jaargetijden en de daarbij horende energieën, stemmen we ook de muziek af op de seizoenen. In de herfst en winter zingen en spelen we liederen die wat meer in de mineur toonaarden vallen en die ons wat meer naar binnen en dichterbij onszelf brengen. In de lente en zomer kiezen we eerder voor de majeure toonaarden, die meer passen bij de extraverte kwaliteiten van die tijd.

Veel van onze bewoners kennen de maanden van het jaar niet. Het kunnen voelen in welk seizoen we zijn, is voor hen cruciaal om zich te kunnen oriënteren in het jaar. Zowel de jaarfeesten als de muziek helpen hen daarbij. Ons ochtendlied beweegt mee met de seizoenen."

Het is ook opvallend dat de bewoners zich de muziek die we goed getraind hebben vaak beter herinneren dan wij als begeleiders. Rakelen we na lange tijd een lied terug op, dan kennen ze de tekst nog steeds uit het hoofd. Heel frappant vind ik dat. Dat komt doordat we de muziek door de vele herhaling echt tot in het etherlichaam brengen. Als je iets aangeleerd hebt, en je herhaalt het vervolgens zeven weken, dan heb je het verworven voor het leven.

Dat merken we bijvoorbeeld ook bij de mensen die het moeilijk vinden om zich te focussen tijdens het strijken. Eens ze geleerd hebben om die focus te houden, is het belangrijk om die gewoonte zeven weken aan te houden. Dan zit de vaardigheid echt in hun systeem, zelfs als ze daarna een jaar niet zouden strijken."

Bouwen aan zelfwaarde en levensvreugde

Peggy: "Muziek maken is ook een mooie opstap naar het ontwikkelen van meer eigenwaarde. Ik hoef eigenlijk niet eens te zeggen: 'Wauw, knap, je kunt het'. De mensen merken het zelf als iets plots lukt. Ik hoef het dan nog maar even aan te stippen. Door hen in de juiste dosis uitdaging aan te bieden, verlangen de mensen ook zelf terug naar muziek maken. Ze worden niet op hun fouten gewezen, ze mogen ontdekken en groeien.

De muziek is een van de vele zaken die bijdragen aan de gezondmakende omgeving die we hier samen creëren. Ze verfijnt de waarnemingen van onze bewoners, ze verlevendigt hen en brengt hen tot rust. Ze respecteert hen ook in het individu dat ze zijn. En ook heel belangrijk: ze is geïntegreerd in de gehele werking, ze komt overal in terug. Net zoals de bakker overdag het brood bakt dat hier 's avonds bij ons op tafel ligt, de tuin de groenten aanlevert voor de maaltijden en De Schakel onze kaarsen dompelt. Alles heeft een plek in het grotere geheel. Dat holistische aspect van ons werk is krachtig. Alles wat we doen, is een draad in het web dat we samen weven. Dat web beschermt en voedt onze bewoners. Het tilt hen op en geeft hen positieve kracht. Meerdere van onze kinderen hebben moeilijke biografieën. Door het web dat we samen weven, tillen we hen mee op in levensvreugde, in positieve kracht, in immuniteit ook. Weten dat we daar een stukje aan mogen bijdragen, vind ik heel vervullend."

Een geslaagde muzikale samenwerking

In 2019 ging bij Iona een bijzonder muzikaal project van start: de Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans van Lier wilde onderzoeken in hoeverre muziek, dans en beweging kunnen overgebracht worden op onze mensen zonder veel verbale interactie. Zouden onze cliënten verbinding maken met de aangereikte inhoud en methode? Dirk Proost, Han Flintrop en Sara Pieters blikken terug op een geslaagd 'proefjaar', dat ook wat ons betreft absoluut smaakte naar meer. En... dus dankbaar wordt verdergezet!

Dirk, Han en Sara: "Reeds vele jaren breidt de SAMWD Lier haar werking in het reguliere kunstonderwijs uit met onderwijs op maat, speciaal voor kwetsbare gemeenschappen. De muziektaal die hiervoor ontwikkeld werd en wordt, kan gerekend worden tot de 'Community Art' of 'Participatieve Kunst'. In die geest werd een solide samenwerking opgezet met Ons Gedacht – het centrum voor de vierde wereld in Lier. Sinds 2015 zijn ook nieuwkomers een constante in deze werking. De nauwe samenwerking met 'Sound of Home' een initiatief van radio Klara en het Klarafestival, waarbij kinderen van nieuwkomers gratis muzikles kunnen krijgen, is ondertussen een vaste waarde in onze academie geworden. Via het format 'IN/OUT, Escape through Art' werd ook een participatie opgezet met verschillende gevangenen."

Verbinden via directe impulsen

“Sinds het schooljaar 2019-2020 werd ook een structurele werking opgezet voor mensen met een beperking, in een samenwerking met Iona vzw. Bij Iona hebben we onderzocht in hoeverre muziek, dans en beweging kunnen overgedragen worden, puur op kracht van deze disciplines alleen. Omdat verbale communicatie bij mensen met een beperking niet altijd of vaak beperkt mogelijk is, hebben we via de klank- en bewegingswereld directe impulsen voorzien die de leraars en leerlingen verbinden.”

Muziek en klank in een geest van samen

“Met mooie en eenvoudige etnische instrumenten creëren we een klankwereld waarin iedere bewoner naar eigen mogelijkheden actief kan participeren. Hierbij is de stem, indien mogelijk, een fundamenteel instrument. Zo worden in iedere sessie eenvoudige liederen of ‘neurie-melodieën geïntegreerd.

Het is mooi om te merken hoe muziek en dans de leraars en leerlingen kunnen synchroniseren en er een temporele samenhang ontstaat. Het samen kunnen beleven van tijd verbindt, enthousiasmeert en vormt een groepsgeest. Daarnaast wordt met de klankwereld van belletjes, trommen, regenbuizen en klokken een gordijn opengetrokken, waardoor alle spelers de beleefde tijd in diepte en hoogte, dichtbij en veraf kunnen voelen. Samen met tempo en metrum wordt een nieuwe, tijdelijke wereld geschapen, een wereld waarin iedere speler zijn eigen veilige plekje kan vinden.”

Eén muzikale reis, zes doelstellingen

“Via de methode die we gebruiken trachten we enkele doelen te bereiken.

1. **MAGIC OF SOUND:** De betoverende klanken van de etnische instrumenten prikkelen iedereen. Het is de beste uitnodiging voor iedereen om actief of passief mee te ‘musiceren’.
2. **SPEL:** Iedereen wordt betrokken in een spel van klanken en bewegingen. Het werkelijk meespelen wekt bij alle bewoners een intense vreugde en voldoening op.
3. **HERHALING:** De herhaling van het aangereikte muzikaal materiaal is een heel belangrijke factor in de lesstructuur.
4. **FOUTVRIJE ZONE:** Niettegenstaande er bepaalde vaardigheden worden bijgebracht, musicert iedereen op zijn niveau, met zijn eigen mogelijkheden, in een omgeving waar geen fouten of vergissingen bestaan. Door de fysieke en mentale beperkingen kunnen soms andere speelwijzen tevoorschijn komen, die uitermate interessant zijn in het artistieke proces.
5. **CONNECTIE:** Het samen musiceren creëert een innige verbinding met elkaar.
6. **SYNERGIE:** Waar kan, worden verschillende kunstdisciplines met elkaar verbonden.

Hoe onze bewoners de muzikale dinsdagen ervaren?

Marij en Lies wilden er wel iets over vertellen.

Marij: “Ik speel op dinsdag piano. En ook drama, met poppen. Voor de pauze speel ik meestal piano, na de pauze doen we vooral drama en muziek. ‘Anderhalve meter’ spelen we nu. Dat maakt ons blij. Soms spelen we ook djembé. Han, Dirk en Sara

leren ons dat. We repeteren verschillende liedjes. Ik vind het samenzijn en het samen zingen en muziek maken leuk. En ook dat ik daar de rust in mezelf terugvind. Ik voel dat zo. Samen muziek maken maakt me rustig.

We zijn met een heel grote groep, met bijna alle volwassenen van Iona. Er wordt veel gewisseld van instrument en we gebruiken ook zelfgemaakte instrumenten, zoals houtjes met schuurpapier erop die we over elkaar schuren. Die hebben we zelf gemaakt. Dat was plezant. En ook het dansen met Sara en Han is heel leuk.”

Lies: “We maken ook muziek met stokjes in verschillende kleuren, zoals blauw, paars en groen. Daarmee slaan we tegen elkaar. Ze klinken allemaal anders. En dan nemen we een pauze. Ik zing ook. En bijna iedereen van Dun-I doet mee. Kelly, Dina, Sofie, Pascal en Benjamin. Het is gewoon plezant.”

Zodat iedereen die instrumenten kan leren bespelen, of mee kan hanteren.

Al dansend verhalen vertellen

“Via dans en beweging kunnen alle medespelers een visueel beeld en/of een verhaallijn uitzetten. Ze leren hun lichaamsbewegingen beter kennen en beheersen, waardoor hun motoriek kan groeien. Waar mogelijk worden ook verbale talenten in de sessie verwerkt. Vanuit dagdagelijkse handelingen of ervaringen ontstaat een spel in woord en beweging. Ook hier wordt naar een synergie gezocht met de andere domeinen. Zo vertrekken vele bewegingen en handelingen vanuit de liedjes die aangeleerd worden. Het uitdrukking leren geven aan verschillende emoties is hierbij een zeer interessante ontdekkingstocht voor iedereen.”

Warmhartig onthaald én succesvol bevonden

“Het voorbije jaar werkten we met 3 verschillende doelgroepen: volwassenen met een beperking, jongeren met een beperking en tieners met leerstoornissen en/of een sociale beperking. Onze ervaring is dat het project optimaal ontvangen werd, zowel door de bewoners als door de zeer betrokken begeleiders van Iona. We hebben gemerkt dat onze werkwijze zeer goed aanslaat en voelden ons aangemoedigd om op dit ‘ingekorte jaar’ verder te bouwen. We willen graag de warmhartigheid onderstrepen die we steeds mogen ervaren van alle bewoners en begeleiders, de therapeuten en de directie.

We zijn als lerarenteam zeer blij met deze klas leerlingen. Niet alleen omdat het team er heel veel uit leert, maar ook omdat de leerlingengroep met onbevangen eerlijkheid reageert. De zeer betrokken begeleiders van de groepen ondersteunen een vlotte pedagogie, wat zeer belangrijk is voor onze leraars, die uiteindelijk toch vooral artiesten zijn.”

Samen het vuur brandend houden

Door Covid-19 werden de muzikale sessies op dinsdag gedurende langere tijd opgeschort. Via het digitaal communiceren met ludieke herhalingsfragmenten werd getracht het vuur ook in 2020 brandend te houden... tot het moment dat we elkaar weer mochten terugvinden.

Ondertussen kon de samenwerking tot onze vreugde opnieuw opgestart worden!

In een vrijheid, een vrije muziek

Samen werk maken van werknemerswelzijn

Verbindende communicatie, autonome motivatie en goede leiderschapskwaliteiten: het zijn belangrijke hefboomen naar werknemerswelzijn in een organisatie. Dankzij een Europees subsidieproject kunnen we bij Iona twee jaar lang intensief met deze thema's aan de slag, onder de deskundige begeleiding van een team van coaches.

Marc De Baets van EDEPS licht het project toe. In de komende nummers van Iona magazine houden we je op de hoogte van de voortgang van het traject.

De samenwerking tussen EDEPS en Iona vzw kadert in een Europees subsidieproject. Kun je daar wat meer over vertellen?

Marc De Baets: "Het Europees Sociaal Fonds heeft in 2020 het project "Drive" gelanceerd. Daarbij werden vier dienstverleners aangesteld om organisaties gesubsidieerd te begeleiden in het versterken van het werknemerswelzijn. EDEPS, het consortium waar ik samen met Mieke Vallaeys en Benoit Claeys deel van uitmaak, is een van de vier aangestelde dienstverleners. Iona deed een aanvraag om mee in het ESF-project in te stappen en voldeed aan de voorwaarden, dus kreeg groen licht. Wij zullen vanuit EDEPS de begeleiding van Iona opnemen, ieder vanuit onze eigen specialiteit. We hebben ook Miebet Van Santen aangezocht om voor Iona ons team te versterken, gezien haar expertise mooi complementair is aan die van ons. Voor Iona is de samenwerking die wordt aangegaan kosteloos. Het traject wordt volledig betaald via het Europese Sociaal Fonds en via middelen van de Vlaamse Overheid. Het enige wat men van Iona aan investering vraagt, is tijd."

Wat is de doelstelling van het project?

Marc: "In de eerste plaats is het onze taak om de deelnemende organisaties te begeleiden in het verhogen van het werknemerswelzijn. Daarnaast wil ESF met dit project wetenschappelijk in kaart brengen wat effectieve handvatten

zijn voor het verhogen van werknemerswelzijn, zodat die inzichten vervolgens ook bij andere organisaties geïmplementeerd kunnen worden. We hebben een heel comité van wetenschappers achter ons staan, waaronder professor Maarten Vansteenkiste van UGent en professor Anja Van den Broeck van de KUL, die gespecialiseerd zijn in het thema motivatie. Zij begeleiden ons en staan in voor de intervisie achter de schermen. Dat team van wetenschappers zal zich buigen over de impact die we genereren in de organisaties waarmee we op stap gaan en de factoren die het sterkst van invloed zijn op werknemerswelzijn wetenschappelijk onderbouwd in kaart brengen."

Hoe zal het traject verlopen?

Marc: "Momenteel zitten we in de voorbereidende fase. We hebben al met de directie gepraat om voeling te krijgen met de algemene vraag die Iona ons stelt. Vervolgens gaan we het gesprek aan met de mensen van de Raad van Bestuur, om in kaart te brengen hoe zij kijken naar werknemerswelzijn.

Werknemerswelzijn is een ruim begrip dat door heel wat factoren beïnvloed wordt. Voel ik mij gewaardeerd voor het werk dat ik doe? Ervaar ik mijn werk als zinvol en als passend bij mijn waarden en missie in het leven? Ervaar ik mijn salaris als correct en zit het goed met de werkomstandigheden? Voel ik me veilig en heb ik alles tot mijn beschikking om goed te kunnen werken? Werk ik in een leuk team? En heb ik een leidinggevende die mij goed ondersteunt? Het zijn allemaal elementen die een rol spelen bij het ervaren van welzijn.

In de eerste fase van het project zullen we trachten om met iedereen in de organisatie het gesprek aan te gaan om zo in kaart te brengen hoe het op dit moment met het werknemerswelzijn is gesteld. Dat noemen we de nulmeting. Daarbij gaan we door middel van alle gesprekken en korte, gericht vragenlijsten bekijken wat de situatie vandaag is; wat er al goed loopt op het vlak van werknemerswelzijn en waar het beter kan.

In de volgende fase maken we een actieplan op, dat erop gericht is verbeteringen aan te brengen, en koppelen we dat terug naar Iona. We werken volledig op maat. Bij elke organisatie starten we met een wit blad. Iedere organisatie loopt een ander parcours. Door de huidige maatregelen zal het traject vooral online verlopen. Dat brengt aparte uitdagingen met zich mee, maar werkt gelukkig ook. In oktober zijn we een dag op Iona geweest om de sfeer wat op te snuiven. Dat was zeker een meerwaarde voor de samenwerking."

Hoe zou het parcours er in grote lijnen kunnen uitzien voor Iona?

Marc: "We zullen de medewerkers zowel een bepaalde mindset als een aantal vaardigheden helpen verankeren, die autonome motivatie stimuleren. Het is bewezen dat autonome motivatie een belangrijke hefboom is naar meer welzijn bij medewerkers. Ook de rol van de leidinggevenden is een cruciale factor voor werknemerswelzijn. Het werken met de leidinggevenden zal dus vermoedelijk ook een belangrijk element zijn. Verbindende communicatie is daar een onderdeel van. Hoe kun je op een goede manier communiceren met collega's? Voel je je gesteund en veilig in je team? Voel je je gedragen als je het moeilijk hebt? Ook dat zijn uiteraard belangrijke hefbomen voor een gevoel van welzijn op het werk.

Een ander belangrijk speerpunt voor welzijn is het goed begrijpen van de missie en strategie van de organisatie. Het is belangrijk dat daar bij medewerkers geen verwarring over bestaan. Indien die zaken niet helder zouden zijn, zullen we daar ook op inzetten.

In ons actieplan zul je vermoedelijk een combinatie terugvinden van enerzijds het werken met groepen rond bepaalde vaardigheden en anderzijds individuele begeleiding en coaching bij specifieke uitdagingen waar we verdiepend rond aan de slag willen gaan."

Werken met mensen dus.

Marc: "Ja, en naast dat werken met mensen, zal er ook aandacht zijn voor het werken met processen. Hoe trek je als organisatie goede medewerkers aan? Hoe kun je een goed recruitersbeleid uitwerken, waarbij de rollen en verantwoordelijkheden helder gedefinieerd zijn? Wat is bij Iona bijvoorbeeld het mandaat van een teamcoach en dat van een zorgcoach? De interventies die we kunnen doen, gaan heel erg breed. Alles wat past onder de koepel van het verhogen van het werknemerswelzijn is mogelijk. Wanneer je er als organisatie voor zorgt dat alle instrumentele minimumvoorwaarden in orde zijn, dan kun je gaan inzetten op het verhogen van de autonome motivatie bij je medewerkers.

We willen organisaties inzicht bieden in wat ervoor zorgt dat medewerkers 'autonoom gemotiveerd' zijn in plaats van 'gecontroleerd gemotiveerd'. De zelfdeterminatietheorie is het theoretisch fundament onder al onze interventies. Die theorie maakt het onderscheid tussen verschillende vormen van motivatie.

Doe je als werknemer wat je doet om beloond te worden of bestraffing te vermijden, dan zijn je acties gecontroleerd gemotiveerd. In zo'n cultuur werken mensen in eerste instantie omdat ze hun loon willen ontvangen en geen klachten willen krijgen. In de ideale situatie gaan mensen in de eerste plaats werken omdat ze voelen dat hun werk zinvol is en ze er voldoening uit halen. Dan spreken we van autonome motivatie. We gaan dus in alles bekijken: hoe kunnen we die autonome motivatie verhogen? En dan komen we bij de rol van de leidinggevenden terecht. Samen met hen gaan we bekijken hoe ze de Autonomie, verbondenheid en Competentie bij de mensen kunnen verhogen. Het zijn de drie psychologische basisbehoeften in het zogenaamde ABC-model. Dat model is de basis onder al onze interventies."

Wil je iets meer vertellen over dat ABC-model?

Marc: "Autonomie gaat erover dat mensen het gevoel hebben dat ze zichzelf kunnen zijn in hun werk, met al hun gaven en gebreken. Dat ze hun job kunnen doen zonder een rol te hoeven spelen. En ook: dat ze voelen dat ze, in lijn met hun vaardigheden, voldoende beslissingsbevoegdheid krijgen. Met andere woorden: dat ze hun eigen regisseur kunnen zijn. Die autonomie kun je als leidinggevende gaan beperken of verruimen, dus rond die zaken zullen we zeker in gesprek gaan.

VerBondenheid staat voor de psychologische veiligheid in het team. Kunnen er vragen worden gesteld? Weet je bij fouten dat je wel aangesproken, maar er niet op afgerekend zult worden? Weet je dat er hulp is als je een probleem hebt? Zulke zaken hebben een enorme impact op het welzijn.

Competentie, tot slot, gaat erover dat mensen het gevoel hebben dat ze bijleren in hun job, dat ze er steeds beter in worden. Als je niet meer groeit, daalt je motivatie. Als leidinggevende is het dus belangrijk dat je iedere medewerker voldoende mogelijkheden aanreikt om te groeien en te ontwikkelen.

Deze factoren zullen we in het traject uitvoerig aan bod laten komen, zodat mensen zich heel bewust van worden van hun eigen ABC. Het is zowel voor de leidinggevenden als voor de andere medewerkers belangrijk om te leren inschatten waar het aan kan liggen als het ergens niet goed stroomt. En ook: hoe je daar vervolgens op een goede manier met elkaar over in gesprek kunt gaan. Die handvatten zullen wij aanreiken en helpen verankeren."

Iona is geïnspireerd door het Sociocratie 3.0-model en bouwt actief aan een cultuur van zingeving, autonomie en samenhang. Zelfsturende teams, participatief leidinggeven en besluitvorming op basis van consent zijn daarbij belangrijke sleutels. Zie je linken met hoe jullie willen gaan werken?

Marc: "Zeker. Sociocratie gaat onder meer over hoe je als organisatie beslissingen neemt met het oog op zoveel mogelijk betrokkenheid, verbinding, autonomie en groei. Dus er is een hele duidelijke link te leggen. Miebet Van Santen zal de brug helpen slaan tussen de zelfdeterminatietheorie en het samenwerkingsmodel dat Iona wil implementeren. We zijn er niet om bestaande systemen om te gooien en onze eigen oplossing te brengen. We enten ons op wat al goed werkt in de organisatie en helpen om dat verder te verbeteren. Door de inzichten en vaardigheden te helpen verankeren, maken we onszelf weer overbodig."

Het Kerstspel in een bijzonder jasje

Het kerstspel dat op Iona wordt opgevoerd is ieder jaar weer een stemmig gebeuren. Ook aan het einde van 2020, een hoogst ongewoon en pittig jaar, stonden de toneelspelers paraat om het beste van zichzelf te geven. Twee dagen op rij verrasten ze de bewoners én hun collega's op een prachtig en onvergetelijk schouwspel. De dankbaarheid bij Angelika Lange, de regisseur van het spel, is groot.

Angelika: "Het toneelspel is een kostbare traditie op Iona. Het is een geschenk van een aantal collega's aan de bewoners en aan de andere medewerkers. Als regisseur wist ik dat dit geen evidente editie zou worden. Iedereen was moe. Het was een zeer uitdagend jaar geweest. Door de maatregelen moesten we bovendien extra creatief zijn om het spel te kunnen opvoeren. Toch hebben we ervoor gekozen om de voorstelling ook dit jaar te laten doorgaan. Tot mijn vreugde, want de inzet van de mensen was ongekend, ook al werd er zeer veel flexibiliteit van hen gevraagd. En het resultaat was ronduit prachtig.

Omwille van de maatregelen hebben we dit jaar niet één, maar twee voorstellingen gespeeld. Zo konden we het spel toch voor zowel de kinderen als de volwassenen brengen. Omdat het spel buiten plaatsvond, moest het flink ingekort worden en moesten we ook het aantal spelers beperken. Mijn collega's hebben dat fantastisch opgepakt. Frank stond paraat als onze wijze herder. Pensioen of geen pensioen, daar was geen ontkomen aan. (lacht) Daarnaast stonden ook Jochen, Veerle, Rosalie, Raf en – voor het eerst – Kurt mee op de scène. Ze hebben het schitterend gedaan."

Een geschenk uit het hart

Angelika: "Doorgaans beginnen we al in september of oktober te repeteren. Dan komen we 's avonds na de uren bijeen om te oefenen. Iedereen doet dat vrijwillig. Het is echt een cadeau uit het hart. Door de covid-situatie zijn we ditmaal pas heel laat begonnen en waren er uiteindelijk maar vier repetities. Dat heeft wel wat stress gegeven, maar ook dat hebben de medewerkers heel mooi opgevangen. We hebben ook veel hulp gekregen van een aantal bewoners, waaronder onze adolescenten van Het Werkhuis en De Rank. Zij hebben ervoor gezorgd dat de paarden verplaatst werden en de stallen mooi gepoetst waren voor het spel. Er is hard gewerkt! Dat zoveel mensen vrijwillig de handen uit de mouwen staken voor twee voorstellingen van 20 minuten, vind ik echt bijzonder."

Stille tocht bij kaarslicht

Angelika: "Op donderdag 17 december hebben we gespeeld voor de kinderen en jongeren, op vrijdag 18 december was het de beurt aan de volwassenen. Omdat de voorstelling in

de buitenlucht moest plaatsvinden, zijn we onder het oog van de toeschouwers van de grote stal naar de stal van Bethlehem gewandeld, waar het kindje Jezus was geboren. De route was verlicht met kaarsen en de engel liep voorop. De bewoners liepen er in stilte achter. Een ontroerend mooi beeld. Gelukkig waren de weergoden ons op beide avonden gunstig gestemd. Na afloop hebben we genoten van een warme chocomelk of appelsap en van het lekkers dat de mensen van de bakkerij voor ons hadden bereid. Daarna heeft iedereen de avond in de eigen leefgroep verdergezet. Het heeft me geraakt dat de avonden door zoveel handen werden gedragen en dat we er ook in deze tijd samen zoiets moois van hebben gemaakt. Ik zeg nu al een jaar of zes dat ik het stuk niet meer opnieuw doe, maar blijkbaar is mijn geestdrift om het spel telkens opnieuw te regisseren toch groter. (lacht) En wie weet – dat hoop ik althans – was het kerstspel dit jaar ook wel een medicijn, om ons weer wat in evenwicht te helpen komen na de uitdagingen van het jaar. In ieder geval een grote dankjewel aan alle spelers, aan het publiek en al wie deze editie mee mogelijk heeft gemaakt. We hebben met z'n allen iets heel bijzonders neergezet."

Eline Blockx neemt organisatie medische begeleiding op

Eind 2020 nam Iona na vele jaren afscheid van verpleegster Marianne Van Braekel, die nu van een welverdiend pensioen geniet. Mariannes takenpakket wordt voortaan verdeeld over twee medewerkers. Eline Blockx neemt de administratieve en organisatorische taken op en Joke Coussement zal instaan voor de medische handelingen.

Eline, kun je iets vertellen over de nieuwe taken die je opneemt?

Eline Blockx: "Eigenlijk gaat het om alle handelingen die te maken hebben met het organiseren, plannen en opvolgen van de medicatie en de medische afspraken voor onze bewoners. Meer concreet zal ik het overzicht behouden van de medische controles en alle afspraken bij dokters en specialisten maken en opvolgen. Ik zal onze bewoners ook begeleiden bij hun afspraken.

Wat de medicatie betreft, zal ik wekelijks alle bestellingen verzamelen en doorgeven aan de apotheker en alle medicatie vervolgens ook ophalen en verdelen over de groepen.

Momenteel sta ik ook mee in voor de coördinatie van de coronavaccinaties, samen met Ann Verhaert. Medische handelingen zal ik niet uitvoeren, aangezien ik geen verpleegkundig diploma heb. Dat deel van Mariannes pakket neemt Joke op zich."

Je bent ook begeleider in Peronniek. Wat motiveerde jou om voor deze nieuwe functie te solliciteren?

Eline: "Ik plan en organiseer graag en was op zoek naar een manier om die kwaliteiten meer in mijn job kwijt te kunnen. Ik houd ervan lijstjes te maken en dingen op te volgen en te coördineren. Een deel van het takenpakket dat Marianne vroeger opnam, sloot dus mooi aan bij mijn vraag.

Ik werk momenteel deeltijds op Iona, omdat ik ook een opleiding volg. Van die 50 procent gaat nu ongeveer 20 procent naar begeleiding in Peronniek Beneden. De overige 30 procent zal ik instaan voor de organisatie en administratie van het medische luik. De uren die ik niet langer opneem in Peronniek, worden opgevangen door Ine De Neef en tijdens weekends ook door Peggy Vanderbauwhede."

Waar kijk je het meest naar uit in je nieuwe job?

Eline: "Naast het plannen en organiseren, wat ik sowieso heel fijne taken vind, kijk ik ernaar uit om onze volwassen cliënten beter te leren kennen en de contacten met de ouders te verzorgen. Ook het in goede banen leiden van bijvoorbeeld het jaarlijks bezoek van dr. Puylaert vind ik een leuke uitdaging. Hij voorziet onze bewoners waar nodig van orthopedische steunzolen."

Veel succes en voldoening gewenst in je nieuwe functie!

Eline: "Dank je. Het is een hele eer om Marianne te mogen vervangen. Ik ben een dag samen met haar op pad geweest om wegwijs te raken in mijn nieuwe job. Marianne had alle informatie mooi uitgeschreven en ze heeft me voorgesteld aan de apotheker. Het was een fijne joboverdracht. Marianne liet me ook weten dat ze altijd bereikbaar is als ik vragen heb. Heel aangenaam om te weten dat die back-up er is."

Opstart van het Masterplan Infrastructuur

De infrastructuur op ons domein is aan vernieuwing toe. Een groot project dat we gefaseerd zullen aanpakken. Het startschot is alvast gegeven. Sarah Deen, lid van onze Raad van Bestuur, geeft een woordje uitleg.

Sarah Deen: "Ik ben vorig jaar uitgenodigd in de Raad van Bestuur om het upgraden van de infrastructuur mee te begeleiden. Ik ben bankier en financier ook gelijkaardige projecten voor andere voorzieningen, dus ben met de materie vertrouwd.

Bij projecten als deze is het belangrijk om eerst helder in kaart te brengen wat de mogelijkheden van het domein zijn en waar je op langere termijn met je infrastructuur naartoe wilt.

Iona heeft een prachtige landelijke site. Dat is fantastisch. Tegelijk brengt het ook een paar moeilijkheden met zich mee, want een deel van het domein bestaat uit landbouwgrond. Je hebt goedkeuringen nodig om er bepaalde activiteiten op te kunnen uitvoeren.

Ook bij het maken van keuzes voor de infrastructuur zitten we niet met een klassiek verhaal. In tegenstelling tot veel andere zorgvoorzieningen focust Iona sterk op kleinschaligheid en huiselijkheid. Dat gegeven nemen we uiteraard ook mee in alle plannen en beslissingen."

Een geschikt architectenbureau vinden

Sarah: "Momenteel zijn we vanuit de Raad van Bestuur een procedure opgestart voor het vinden van een architectenbureau dat zich goed kan inleven in zowel onze cliënten als onze manier van werken. We zijn meerdere bureaus aan het interviewen, zodat we kunnen inschatten wie met ons kan en wil samenwerken. Iona heeft geen hiërarchische top-down benadering. We willen bewust met een architect in zee gaan die bereid is om

niet alleen met het kader te communiceren, wat elders meer gebruikelijk is, maar om ook in dialoog te gaan met onze medewerkers in verschillende werkgroepen.

In maart zou de voorselectie idealiter rond moeten zijn. Dan willen we drie bureaus om een offerte kunnen vragen. Hen naar het domein laten komen is momenteel niet zo evident, gezien de maatregelen, dus we zullen bekijken hoe we dat op een veilige manier kunnen laten verlopen.

Nadat we de drie offertes hebben ontvangen, kunnen we vervolgens vanuit de Raad van Bestuur en de directie een bureau kiezen om effectief mee in zee te gaan. Ieder van ons zit rond de tafel met een eigen focus en andere gevoeligheden. Het is dus belangrijk alle partijen te horen, zodat we samen tot de beste keuze kunnen komen."

De situatie, noden en mogelijkheden in kaart brengen

Sarah: "In samenwerking met het architectenbureau zullen we vervolgens een masterplan opmaken. Daar zal heel wat overleg bij komen kijken. Zo'n masterplan gaat nog niet in detail over hoe de dingen er concreet zullen uitzien. Wel over volumes, over waar we kunnen renoveren en waar we eerder naar nieuwbouw moeten kijken. En ook: waar we wel en geen akkoord voor kunnen krijgen. Het architectenbureau zal ons daarbij begeleiden door de juiste vragen te stellen en - waar dat zinnig en nodig is - eventueel ook al verkennde gesprekken doen met overheden. Zo kunnen we de situatie, de noden en de mogelijkheden in kaart brengen.

Als alles goed gaat, hopen we het masterplan dit najaar op te starten. Dat plan zal ons een rode draad bieden en een houvast om de infrastructuur de komende jaren stapsgewijs te verbeteren."

Gezamenlijke denkoefening

Sarah: "De komende periode hebben we met z'n allen een aantal denkoefeningen te maken. Zo kunnen we een plan uitwerken dat flexibel genoeg is en ook op de verdere toekomst gericht is. Samen met de medewerkers en de directie zullen we bekijken hoe we ervoor staan, waar de hoogste noden liggen op korte termijn en waar we op langere termijn naartoe willen.

Wat werkt er goed op Iona en wat werkt tegen? Wat zijn de pluspunten en waar kan het beter? We gaan met de begeleiders bekijken hoe de infrastructuur voor hen werkt. Gebouwen waarvan de lay-out tegenwerkt, of die zodanig verouderd zijn dat ze niet meer tegemoet komen aan de actuele noden, maken de job moeilijker, terwijl goede gebouwen je net een zetje in de rug geven. We willen de infrastructuur op Iona zodanig optimaliseren dat ze zowel voor de cliënten als voor de medewerkers optimaal werkt.

Ook op andere vragen zal het architectenbureau ons mee een antwoord kunnen bieden. Een GES-groep die nu homogeen is en alleen uit jongens bestaat, ziet er in de toekomst bijvoorbeeld misschien anders uit. Dan moeten we nu al bekijken wat daarvan de implicaties zouden zijn voor de infrastructuur, zodat we daar indien nodig rekening mee kunnen houden."

Stap voor stap optimaliseren

Sarah: "De effectieve werken zullen in stappen gebeuren, via kleinere en grotere ingrepen, ook in functie van de budgetten en eventuele subsidies. Het plan moet niet alleen rekening houden met waar verbeteringen nodig zijn, maar ook met de volgorde waarin we de werken uitvoeren.

Het gaat niet alleen om de vraag welke gebouwen er nog mooi uitzien en welke niet meer. Ook de veiligheid en het energie-vraagstuk moeten meegenomen worden om te bepalen waar de dringendste noden liggen. We zullen bijvoorbeeld via een energie-audit ook bekijken welke infrastructuur ons veel geld kost om te verwarmen en hoe we daar snel verbetering in kunnen brengen, zodat er middelen vrijkomen voor andere verbeteringen. Een andere factor waarmee we rekening zullen houden bij het bepalen van de volgorde, is het feit dat we cliënten tijdens de werken misschien ook even elders moeten kunnen opvangen. We willen bewaken dat we daarvoor de nodige capaciteit hebben, zodat dat de bouw- en verbouwwerken de werking zo weinig mogelijk verstoren."

Op 23 december 2020 keurde de Vlaamse Regering een besluit goed dat zeer goed nieuws brengt voor ca 4.500 personen met een beperking die een persoonsvolgend budget ontvangen.

Correctie op 'correctiefase 2'

Eerst even in herinnering brengen wat een 'persoonsvolgend budget' (PVB) en 'correctiefase 2' is. Bij de invoering van de persoonsvolgende financiering (PVF) kregen personen met een beperking, de 'gebruikers', een persoonsvolgend budget (PVB) waarmee zij hun zorg kunnen betalen bij een voorziening, thans ook vergunde zorgaanbieder (VZA) genoemd. De zorg die men kan 'inkopen' is onder meer de ondersteuning in de voorziening, dagbesteding, ambulante zorg, enzovoort. Vroeger ontvingen de voorzieningen rechtstreeks subsidies voor het verlenen van zorg aan de personen met een beperking, nu is dat niet meer zo. De voorziening moeten hun inkomsten nu verwerven via het budget van de zorgvrager, die zijn zorg nu als het ware inkoopt.

Zorgzwaarte-inschaling

Bij de start van de PVF, in 2017, werd aan elke meerderjarige zorgvrager die reeds vóór 1 januari 2017 was opgenomen in een voorziening, een budget toegekend waarvan de grootte bepaald werd door – wat men noemde – de zorgzwaarte-inschaling (ZZI) van de gebruiker. Dit gebeurde op basis van de ontvangen zorg gedurende de twee voorgaande jaren. Eén van de principes van PVF is om voor gelijke zorgzwaarte ook een gelijk budget te voorzien, maar men stelde vast dat dit in werkelijkheid niet het geval was. Verschillen traden op tussen de gebruikers en ook tussen voorzieningen. Om die ongelijkheden recht te trekken werd 'correctiefase 2' in het leven geroepen.

Gelijke budgetten voor gelijke zorgnoden

Helemaal akkoord met het principe 'gelijke budgetten voor gelijke zorgnoden'. Maar tegelijkertijd werden ook de budgetcategorieën hervormd: meer categorieën en dus kleinere stappen in budgetgrootte. Bij het splitsen van een categorie kan men terecht komen in het lagere deel ervan, wat kan leiden tot een inkrimping van het budget, met het gevaar dat het betalen van de ondersteuning moeilijker wordt. Nochtans werd en wordt de personen met een beperking een zorggarantie met een gewaarborgde zorgkwaliteit beloofd: elke gebruiker moet zoals voorheen op dezelfde zorg kunnen rekenen. Met deze gang van zaken, een mogelijke correctie en een daling van het budget komen de voorzieningen onder financiële druk te staan: dezelfde zorg aanbieden en er toch minder voor gesubsidieerd worden.

Groot ongenoegen

Een groot aantal personen met een handicap kreeg in oktober 2019 een brief van het VAPH met de melding dat hun PVB werd aangepast aan de zorgzwaarte. Soms was het budget verhoogd, maar bij een meerderheid werd het verlaagd. Er ontstond dus een groot ongenoegen over deze correctiefase. Het was de bedoeling om de verschillen die gedurende de voorbije tientallen jaren ontstaan waren, weg te werken. Het was geen besparende maatregel, maar een – voor de over-

heid – budgetneutrale operatie. Als je budget plots gevoelig daalt, dan heb je daar geen boodschap aan. Het gevoel overheerste dat er met de grove borstel werd doorheen gegaan. Meer nog: er volgden zo'n 650 rechtszaken van budgethouders die beroep aantekenden tegen de gevolgen van de correctiefase.

Daling nu beperkt tot 15 procent

Wat is nu het goede nieuws waarmee we dit artikel openen? De minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is teruggekomen op de eerder genomen beslissing en heeft de daling van het persoonsvolgend budget (PVB) door de 'correctiefase 2' beperkt tot maximum 15 procent. Zo komt de Vlaamse regering alsnog tegemoet aan de vraag van de gebruikersverenigingen om de daling tot dat niveau te beperken, een vraag die zij stelden bij de voorbereiding van de correctiefase.

Niemand's budget mag dus meer dan 15 procent afnemen en dat is goed voor ca 4.000 gebruikers. De daling van het budget is gespreid over de volgende jaren, het finale budget wordt dan bereikt in 2024.

Bovendien krijgen ca. 420 van 735 gebruikers die als gevolg van de correctiefase hun budget verloren en nog alleen konden aanspraak maken op ondersteuning via rechtstreeks toegankelijke hulp (RTH) opnieuw een PVB. Voor de budgetten die door de correctiefase verhoogden is er geen verandering en wordt aan de toegekende stijging niet geraakt. Wie meer dan 15 procent stijgt, bouwt zoals voorzien, verder op in de periode 2024-2027.

Ook voor de voorzieningen goed nieuws

Dit is ook goed nieuws voor de vergunde zorgaanbieders. Iona en andere voorzieningen (VZA) moeten zorggarantie blijven aanbieden wat betreft aard en frequentie van de ondersteuning. Door de kleinere daling van de PVB's zal de invloed van de correctiefase ook wat lager zijn en, zoals de minister laat schrijven:

"Via deze beslissing krijgen personen met een handicap via de persoonsvolgende financiering meer mogelijkheden bij de uitbouw van hun eigen, zelfgekozen ondersteuning en geven we hen én de zorgvoorzieningen meer ademruimte. Dat stemt me zeer tevreden."

Ja, de beslissing van de Vlaamse regering geeft wat meer ademruimte en is zeer welkom, maar voor velen, zowel personen met een beperking als vergunde zorgaanbieders, blijft het veelal toch nog steeds snakken naar adem.

Meer info vind je hier:

<https://www.fovig.be/nieuws/nieuwsflash/correctiefase-2-afgetopt/>
<http://www.vaph.be/pvf/veranderingen/correctiefase-2>

De Schakel

Een van onze werkgebieden in de dagbesteding voor volwassenen is 'De Schakel'. Wat daar precies gebeurt? We vroegen het aan Angelika Lange, die er de cliënten begeleidt.

Angelika: "In de Schakel werken we vooral rond twee activiteiten. Enerzijds weven we deurmatten van kokos. Daarnaast maken we zelf kaarsen met bijenwas. Het zijn allebei activiteiten waar ritme in zit. Zowel het weven als het dompelen van de kaarsen vraagt om een continu heen en weer en op en neer bewegen. Het zijn processen die heel gelijkmatig moeten verlopen om tot een mooi resultaat te komen. Weef je niet gelijkmatig, dan krijg je een kromme mat. Dompel je niet gelijkmatig, dan krijg je kaarsen met lucht of bulten erin. Dat ritmische vind je ook terug in de seizoenen en in dag en nacht. Het ritmisch werken is een belangrijk onderdeel van onze pedagogie, het is diep in onze werking geïntegreerd."

Leren samenwerken

Angelika: "Naast het weven en kaarsen dompelen, doen we soms ook aan houtbewerking. In alles wat we doen, kiezen we bewust voor natuurlijke producten en materialen. Ook de groepsprocessen zijn een mooi onderdeel van het werk. Aan de deurmatten kun je alleen werken, maar ook gezamenlijk, met twee, drie of zelfs vier personen. Voor sommige van onze bewoners is het belangrijk dat ze leren samenwerken. Die sociale factor is een grote meerwaarde voor hun ontwikkeling. Sommige cliënten komen één keer per week naar de

Schakel, anderen twee keer. We werken meestal met een groepje van drie tot zes personen. Momenteel houden we ons omwille van de maatregelen zoveel mogelijk aan de samenstelling van de leefgroepen. Dat zorgt voor extra uitdagingen, want je probeert samen toch iets op te bouwen. De mens is als een kunstwerk. Als je dat telkens verplaatst, is het moeilijk om aan je kunstwerk verder te bouwen. Dat was tijdens deze hele coronaperiode toch wel voelbaar."

Luisterend in beweging brengen

Angelika: "Al onze matten hebben unieke kleuren en motieven. De kokos wordt in Indië geïmporteerd en geen twee matten zijn dezelfde. Die variatie houdt het boeiend. In de eerste plaats zijn onze creaties voor de zorggemeenschap bedoeld. Is het bijvoorbeeld advent, dan zorgen we er in De Schakel voor dat iedere bewoner een handmatig gedompelde kaars heeft om de adventsspiraal mee te lopen. Zo stemmen we onze activiteiten af op het jaarritme. Daarnaast maken we soms ook matten en kaarsen op bestelling. Ik zie mezelf in de dagbesteding als een slaginstrument. De cliënten brengen klanken binnen. Ik luister naar die klanken en tracht er telkens weer een antwoord op te bieden dat de mensen in beweging brengt. "

© Hilde Lenaerts

© Hilde Lenaerts

*Het zonnelicht keert terug,
de levenskracht ontkiemt*

Het is geen geheim: op Iona houden we ervan het leven te vieren. Samen met onze bewoners bewegen we ons doorheen de dagen en jaren op het ritme van de seizoenen. De christelijke jaarfeesten zijn ankerpunten én hoogtepunten in ons jaar. In deze editie van Iona Magazine buigen we ons over Maria Lichtmis en over het feest van de Heilige Brigid, ook wel gekend als Imbolc. Een dag die we vieren met kaarslicht, heerlijke pannenkoeken en het planten van bloembollen.

& Maria Lichtmis de Heilige Brigid

Martine De Bie: "Op 2 februari, exact veertig dagen na Kerstmis, vieren we Maria Lichtmis. Het is de dag waarop de winter op zijn laatste benen begint te lopen en het langzaam weer lichter wordt. Die sprankeltjes van licht vieren we met pannenkoeken en kaarslicht.

De pannenkoeken staan symbool voor het zonlicht. Met hun warmte en goudgele kleur lijken ze ook echt op kleine zonnen. In vroegere tijden verwerkten de mensen hun laatste wintervoorraad meel in pannenkoeken, om te vieren dat de zon weldra zou terugkomen en ze na een lange winter eindelijk weer hun huizen konden verlaten. Als de pannenkoeken hadden gesmaakt, kwam er een vruchtbaar jaar aan. Dan kon het koren terug gezaaid worden. Want ook dat is typisch voor begin februari: de eerste zaden en bolletjes, voor de uitjes en de erwtes, gaan in deze periode de grond in."

De warme gloed van kaarslicht

Martine De Bie: "Maria Lichtmis is in de Christelijke traditie de dag waarop de pas bevallen vrouwen in Israël – toen nog Palestina – zich reinigden en een offer brachten, om terug de tempel in te mogen. Maria bracht twee duiven mee. Het kaarslicht staat symbool voor het licht van Christus. Daarom worden op deze dag ook op heel wat plaatsen kaarsprocessies gehouden en lichtjesfeesten gevierd. Het is het laatste winterfeest waarop we kaarslicht aansteken, omdat vanaf nu de zon er weer is om ons licht te geven.

Hier op Iona vieren we Lichtmis door in de zaal kaarsjes te laten drijven in een vijvertje dat we voor de gelegenheid maken. De kaarsen worden met de hand gemaakt in het Atelier. Daar worden de restjes was van de adventskaarsen verzameld en opnieuw gesmolten.

Rond het vijvertje plaatsen we sneeuwklompjes en andere jonge plantjes.

In de keuken worden pannenkoeken voor ons gebakken, die we bij de koffiepauze samen opeten nadat we onze kaarsen in het vijvertje hebben gezet. Er wordt ook een verhaal verteld en een lied gezongen. Dit jaar is het een verhaal geworden over de aardewezentjes en wat zij voor de mensen doen. Want ook dat hoort bij deze periode: vanaf Maria Lichtmis komt Moedertje Aarde tevoorschijn met haar wortelkindjes, die onder de aarde volop bezig zijn met het maken van mooie kleding voor de bloemen in het voorjaar."

Martine De Bie
en Marij

De Heilige Brigid van Iona

Martine: "Naast het feest voor Maria hebben we op 2 februari tijdens het ochtendlied ook een kleine ceremonie gehouden voor de Heilige Brigid, die op die dag haar feestdag heeft. Onze leefgroep 'Bride' is trouwens naar haar vernoemd. Saint Brigid is de tweede grootste heilige van Ierland, na Saint Patrick. Ze wordt afgebeeld als een drie-voudige godin, een vuurgodin, die zowel het meisje, de moeder als de wijze oude vrouw in zich draagt. Ze is de hoedster van het vuur en van de haard, de huiselijke warmte. Ze beschermt de huizen tegen brand en slechte invloeden. Onze mensen van Bride hebben een aantal 'Brigid's crosses' gemaakt. Dat zijn kruisen die gevlochten worden met riet of biezen. En net zoals de pannenkoeken, stellen ook deze kruisen het zonnewiel en de terugkeer van het licht voor. Het is de traditie dat we in de nacht van 1 op 2 februari zo'n rieten kruis op de dorpel van ieder huis leggen. Als het kruis er de volgende ochtend nog ligt, dat wordt het een mooi jaar voor het gezin dat er woont. Ook hier op Iona leggen we onze zelfgemaakte kruisjes voor de deur van de leefgroepen van de volwassenen en voor de deur van de zorgwerkplaatsen. De volgende dag krijgen de kruisjes een plaats op de seizoenstafels."

Samen nieuw leven planten

Martine: "Voor de ceremonie van Brigid hebben we buiten een grote cirkel gemaakt met in het midden een plantenbak. Daarin mocht iedereen een bolletje planten, met de wens dat alles wat we dit jaar planten mag groeien en bloeien. In overleg met de tuinman hebben we voor lente-uitjes gekozen. Rond de plantenbak hebben we een mandala gemaakt met allerlei elementen in natuurlijke materialen, waaronder ook de rieten kruisen. Brigid is ook de patrones van de kunst en de creativiteit, dus het samen creëren van mooie dingen hoort helemaal bij deze dag. En ook fijn: omdat Maria Lichtmis en Saint-Brigid dit jaar op een dinsdag vielen, zorgde de muziekwerking voor een extra feestelijke noot, met liedjes in het teken van de lente."

© Hilde Lenaerts

Henri spreidde na 50 jaar zijn vleugels

Henri Van Damme, een van onze allereerste bewoners, verhuisde in de zomer van 2020 naar zijn eigen woonplek. Een grote en moedige stap, na maar liefst vijftig jaar op Iona te hebben gewoond. We belden met Henri om te horen hoe het hem vergaat.

Henri, je bent vorige zomer verhuisd. Waarom nam je die beslissing?

Henri: "Ik heb er heel lang over nagedacht en er met veel mensen over gepraat. Met de begeleiders op Iona, met mijn ouders en met mijn pleegvader. Eerst waren mijn ouders er enorm op tegen. Ze kennen Iona ook al vijftig jaar. Ze vonden dat ik het goed had. Waarom veranderen? Het was inderdaad een heel grote stap. Maar het was een droom van mij om ook eens op een andere plek te wonen, met andere mensen om mij heen. Ik wist niet hoe ik het zou aanpakken en ik vond het heel spannend, maar ik wilde het proberen. Uiteindelijk heb ik, na heel lang twijfelen, de knoop doorgemaakt. Op 30 juni ben ik verhuisd naar mijn eigen plek in Kessel."

© Hilde Lenaerts

Hoe voelde je je toen je de knoop had doorgehakt?

Henri: "Er viel een enorme druk van mij af. Ik kan heel twijfelachtig zijn en ik had zo lang met het idee rondgelopen. Ik kon niet zomaar zeggen: "Leuk idee, ik doe het."

Ik wist dat het ook enorm kon tegenvallen. Dus ik twijfelde en twijfelde. Na een gesprek met Susanne Leisegang, een van de medewerksters op Iona, heb ik uiteindelijk beslist om het te doen. Die avond toen ik naar bed ging, vroeg ik me af of ik er wel goed aan gedaan had. Toen ben ik weer even gaan twijfelen, maar de volgende dag was dat gelukkig voorbij. En toen begon het wachten...

Ik zou eigenlijk al rond 1 april 2020 verhuizen, maar door alle coronatoestanden besliste Iona dat we de verhuis beter wat uitstellen. De begeleiders vonden het wat teveel van het goede dat ik in zo'n moeilijke tijd ook nog zou moeten wennen aan een nieuw huis en

een nieuwe omgeving. Want ja, zoiets blijft toch spannend. Uiteindelijk werd het geen makkelijke periode. Mijn pleegvader is in april overleden en door de maatregelen kon ik hem niet meer bezoeken. Hij wist dat ik alleen zou gaan wonen. Vorig jaar was hij nog op Iona geweest om mijn verhuisplannen te bespreken."

Heb je nog contact met Iona nu je verhuisd bent?

Henri: "Jazeker. Ik woon niet ver van Iona. Ik kan er makkelijk met de fiets naartoe. Dat wilde ik ook. Als je vijftig jaar op dezelfde plek hebt gewoond, dan trek je de deur niet zomaar dicht. Of ik toch niet. Ik zou het jammer vinden mocht die band plots volledig weg zijn. Het was natuurlijk niet zo makkelijk de voorbije maanden om veel contact te houden. Iona heeft door de hele coronasituatie een tijd de deuren gesloten. Daardoor kon ik er ook niet meer

langsgaan. Sinds half januari kan het gelukkig wel weer, al is het voorlopig alleen op maandag, om te werken. Ik werk mee bij de plantsoenen en in de groentetuin. Het is leuk om de gasten en de medewerkers dan terug te zien."

Vertel je graag iets over hoe je jouw dagen het voorbije half jaar hebt doorgebracht?

Henri: "Als het mooi weer was, ging ik wandelen. Ik heb zeer veel gewandeld. Ik heb ook veel tijd thuis doorgebracht en veel gerust. Wat moest ik anders doen? Door de maatregelen kon je nergens naartoe. Naar de winkel gaan mocht niet, eens iets gaan drinken ook niet. Toen ik de eerste maanden ook niet mocht werken, ging ik vaak pas rond elf uur slapen en dan sliep ik ook tot elf uur uit. Ik heb me niet verveeld. Het voelde een beetje alsof ik in een vakantiewoning verbleef."

Nu is je ritme anders?

Henri: "Ja, nu sta ik tijdens de week weer vroeg op om te gaan werken. Ik werk niet alleen op Iona, maar ook bij een boer in de buurt.

Achteraf gezien was het eigenlijk wel goed dat ik een tijd minder naar Iona kon komen. Als je ergens vijftig jaar hebt gewoond, dan heb je de neiging om daar elke dag weer naartoe te trekken. Uit gewoonte. In de coronaperiode kon dat niet. Ik moest dus wel hier blijven. Ik had daar in het begin echt schrik voor, dat het zwaar zou zijn. Maar eigenlijk heeft het mij geholpen. Door hier veel te zijn, kreeg ik het gevoel: ik ben hier thuis en ik ga mij hier settelen. Ik dacht: Dit is nu je plekje, Henri. Ik ben dus uiteindelijk wel blij dat het zo gelopen is. Het heeft me geholpen om me hier thuis te voelen."

Woon je helemaal alleen of deel je jouw plek met anderen?

Henri: "Ik woon hier in principe alleen, maar ik heb wel goede burens. Zij zijn ook mijn verhuurders. Als ik ziek ben of

een probleem heb, weet ik dat ik op hen kan rekenen. En ik kan ook altijd op Iona rekenen als er iets gebeurt. Ik weet dat ik er niet alleen voor sta. Dat was belangrijk voor mij. Ik wilde niet het gevoel hebben plots alleen op de wereld te zijn.

Het is ook leuk om te weten dat ik welkom ben op Iona als er bijvoorbeeld feesten zijn. Nu kunnen we natuurlijk niet feesten, maar ik weet dat ik welkom ben als er terug gevierd kan worden. Dan ben ik vrij om te komen of niet. Waarschijnlijk kom ik naar sommige feesten wel en naar andere niet. Ik zie wel."

Mis je Iona?

Henri: "Goh. Eigenlijk niet, omdat er nog contact is. Natuurlijk moest ik in het begin wennen. Zeker omdat ik door de maatregelen geen bezoek mocht ontvangen. Al mijn vrienden wilden weten waar ik nu woon en ik wilde hen graag eens uitnodigen, maar dat ging allemaal niet door. Gelukkig mochten de mensen die mij bij een aantal zaken begeleiden wel nog binnen, met een

mondmasker aan. Dat deed me wel deugd, om hen nog te kunnen zien. Zo voelde ik me niet zo alleen. Die maanden waarin ik niet mocht werken, miste ik het sociaal contact toch wel. Nu is dat gebeterd. Ik weet ook dat ik altijd mag bellen als er eens iets is. Grote boodschappen kan ik bijvoorbeeld moeilijk met mijn fiets doen. Dus als ik eens water of frisdrank wil kopen, dan komt iemand van Iona langs met de auto. Dat is heel fijn."

Knap, Henri, de stap die je hebt gezet.

Henri: "De verhuurders zeiden dat ook. Dat ze het moedig vonden dat ik op mijn zesenvijftigste, na zoveel jaren op Iona, nog voor zo'n grote verandering koos. Het was ook echt spannend. En het is ook wel anders dan ik gedacht had. Ik moet nu veel zelf doen en er valt nog veel te ontdekken, want ik woon hier nog maar een half jaar. Het was een goede stap voor mij. Ik ben blij dat ik mijn droom heb gevolgd."

3 COLLEGA'S KOMEN SAMEN VOOR EEN INTERVIEW

tekst: Petra Luyten

De praatstok

De praatstok belandde deze keer in de virtuele handen van Maarten, Kristel en Veronique.

Petra interviewde hen via Hangout. Een gesprek over wederkerigheid, samenhang, zotte dromen en het belang van propere ruimtes.

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Maarten: "Ik werk sinds 4 oktober 2004 bij Iona. Ik had na mijn studies een reis naar India achter de rug. Ik had daar een vrijwilligersproject. Vervolgens ben ik interimwerk beginnen doen. Ik wilde graag een job in de sociale sector. Ik ben naar de Middelbare Steinerschool in Lier geweest en heb als zeventienjarige stage gelopen op Iona. Ik wist dus wel een beetje waar Iona voor stond en had interesse om hier op een dag te komen werken. Op een gegeven moment heb ik gebeld en er was toevallig een vacature. Francis ging halftijds werken en Edwin vroeg of ik voor de klas wilde staan. Na een kennismaking en een inloop- en proefdag was ik vertrokken. Ik heb bewust gekozen voor Iona omdat ik hier dankzij het antroposofische kader niet alleen kan groeien in mijn job, maar ook als mens. Ik hou van de wederkerigheid en van het in een microsamenleving kunnen en mogen bijdragen."

Kristel: "Ik ben gaan spieken op mijn loonbrief. Ik werk sinds 1994 bij Iona. Dat is precies toch gigantisch lang als je

dat zo zegt. (lacht) Ik had op kot gezeten en wilde niet terug thuis gaan wonen. Het idee van inwonen op mijn job sprak mij aan. Indertijd was dat de gang van zaken op Iona en zo ben in dit werk en in de antroposofie gerold. Ik was nog maar pas afgestudeerd toen ik hier startte. Het was ook een heel andere tijd dan nu. In het begin stonden we met twee in de leefgroep en op maandag en dinsdag alleen. Overdag gingen de bewoners naar de dagbesteding en op woensdag stonden we als collega's samen in de groep. Eén week-end op twee waren de bewoners op Iona, het andere weekend gingen ze naar huis. Dat was niet lang vol te houden. Er was toen veel personeelsverloop."

Veronique: "Ik werk nu zo'n vijf jaar bij Iona. Een bewuste keuze. Ik werk al tien jaar in de poetssector en toen ik deze vacature zag, wist ik dat dit een deel was van wat ik wilde doen. Als ik over het domein van Iona loop, heb ik nog altijd het gevoel dat het fijn is om hier te zijn, dat ik er kan en mag zijn. Er hangt een leuke sfeer. En hygiëne vind ik heel belangrijk."

Wat vind je het leukste aan je job?

Maarten: "Je wordt hier uitgedaagd om jezelf altijd opnieuw uit te vinden. En ik hou van de uitdaging om de jongeren in hun kracht en waardigheid te zetten en hen in zelfwaarde te laten groeien. Ik vind het zo fijn aan Iona dat we projecten kunnen doen. Door de projectwerking heb ik een doel voor ogen, en de weg ernaartoe zit vol kleine andere doelen. Dat boeit mij enorm. Eensgezindheid bereiken met de jongeren, hen aanspreken op hun intrinsieke motivatie, vooruitkijken, ... het zijn zaken die wilskracht en discipline vragen. Pas als je terugblijkt, zie je welke weg je hebt afgelegd."

Ook de ecologie en de antroposofie spreken me heel erg aan: alles is aanwezig bij Iona. Ik vind het leuk te kunnen bijdragen met datgene wat aanwezig is. En het uit te dragen naar buiten."

Kristel: "Ik vind het domein hier zo fantastisch, de verbondenheid met de natuur. En daarnaast ook het contact met de gasten, de warme relatie. Dat ik hier zo lang heb gewoond, schept natuurlijk ook een band. Iona is lang

mijn thuis geweest. Dat gevoel blijft. Er zijn volwassenen die ik als kind in de groep heb gehad. Ik werk nu halftijds en ben maar een paar dagen per week aanwezig, maar het gevoel graag gezien te worden, is er. Je kunt veel vergaderen over wat er slecht is, maar er zijn zoveel goede dingen. Er is een mooie kern. Dat heeft ook invloed gehad op hoe ik mijn kinderen heb opgevoed."

Veronique: "Ik vind het heel belangrijk dat het proper is voor de mensen en dat ze voelen dat er voor hen wordt gezorgd. Niet alleen naar de bewoners en naar de collega's toe vind ik dat belangrijk, maar ook naar de ouders toe. Dat het hygiënisch is, vind ik zelf ook belangrijk en dat is alleen nog maar sterker geworden nu ik zelf kinderen heb."

Welke andere job zou je graag willen doen binnen Iona?

Maarten: "Ik zou eindeloos veel dingen willen uitwerken met de bewoners, samen met de gemeenschap. Ik vind de eensgezinde momenten fijn. Het samen dingen doen, zoals samen bladeren vegen of de hut bouwen. Ik heb nog

altijd grote dromen, zoals het aanleggen van een ecologische zwembijver. Dat is de mortel van de samenhang: mensen warm maken, projecten aangaan en uitwerken."

Kristel: "Ik ben in mijn vrije tijd met keramiek bezig. Ik draai zelf potten. Een job in het atelier bij de volwassenen zou misschien ook wel iets voor mij kunnen zijn. Die werking op zich spreekt mij aan. Ze sluit aan bij wat ik graag doe. Het gaat mij om de verbinding met de gasten."

Veronique: "Ik weet het niet zo goed. Ik twijfel soms nog aan mezelf. Ik weet wat ik kan en wat ik niet kan. Ik wil niet teveel met het hoofd werken. Ik werk graag met mijn handen. Misschien zou ik het wel leuk vinden om te helpen in de keuken of in de tuin. Als het maar geen job achter een bureau is of met veel papierwerk. Dat is niets voor mij."

Wat is jouw favoriete jaarfeest bij Iona?

Maarten: "Het oogstfeest en Sint-Jan springen eruit voor mij. En Sint-Jan ook

wel. Het is een overgangsrite voor jongeren. Een moment om angsten te overwinnen en je kunde te testen om die stap te zetten."

Veronique: "Ik heb niet echt een idee. Ik heb nog niet zoveel jaarfeesten bijgewoond, dus kan er moeilijk over oordelen."

Kristel: "Ik kan ook niet kiezen. Nu vind ik advent heel mooi, omdat we net de adventstijd hebben beleefd. Maar stel me de vraag op een ander moment in het jaar en ik geef waarschijnlijk een ander antwoord omdat ik dan ook zelf andere noden heb. Ieder feest is zo eigen aan het seizoen waarin het plaatsvindt. We maken mee de beweging naar binnen wanneer de natuur in rust gaat, en gaan mee de beweging naar buiten wanneer alles weer ontluikt. Elk jaarfeest is belangrijk.

Als ouder heb ik met mijn kinderen de jaarfeesten in het kleuterhuis meegeemaakt. Dat vond ik zo waardevol. Ik mis het ook wel, want je neemt je pubers niet meer mee naar de jaarfeesten bij Iona."

Deze vragen willen de vorige Praatstokcollega's jullie stellen:

Inne: "Maarten, als je zot mag doen en mag dromen: welk project wil je graag nog verwezenlijken?"

Maarten: "Ik heb nog veel dromen. De zwembijver noemde ik al eerder en ik droom ook van een mobiele sauna. Ik zou ook graag de coördinatie opnemen om projecten af te werken. En een buitenlandse reis maken lijkt me ook heel fijn. Geld verzamelen voor een skivakantie bijvoorbeeld, zodat de gasten eens uit de gekende context zijn. De buitenlandse reis die we eens gemaakt hebben, was heel krachtig en bijzonder. Ik merkte ook de impact ervan op de kinderen die toen mee waren. Ze spreken er nog altijd over. En ik zou Iona ook graag van haar eiland halen door meer kruisbestuivingen te bewerkstelligen. Hoe mooi zou het bijvoorbeeld zijn om, net zoals de Regenboogschool nu hier is, de landbouwrichting van de Steinerschool hier naar het domein zou komen. Zulke pistes bieden mogelijkheden."

Nele: "Kristel, wat is jouw insteek binnen Iona, vroeger en nu?"

Kristel: "Ik denk gewoon mijn positieve kijk op de zaak. De dingen vanuit positiviteit benaderen en altijd het goede in een situatie of persoon zien. Wat zijn de lessen? Wat kan ik veranderen? Wat moet ik doen om mij beter te voelen in die situatie? Het is de houding die mij bij Iona zo ver gebracht heeft: de goede en positieve dingen voeding geven en de negatieve op dieet zetten. Ik zie het negatieve ook wel, maar probeer het luchtig op te nemen en het niet te zwaar te maken. Humor helpt daarbij. En ik doe mijn best om situaties niet mee naar huis te nemen."

Daiana: "Veronique, wat is jouw favoriete plekje op Iona?"

Veronique: "Ergens vooraan op het domein, waar je de weides veel natuur kunt zien."

Vraag van de dag

We schotelen Maarten, Kristel en Veronique ieder een andere vraag voor

Maarten, als jij een glazen bol had, wat zou je daar graag in willen zien?
"Ik zou graag enorme verbinding en samenhang zien op Iona, zowel op het vlak van visie als in alle gelederen van de gemeenschap. En dat er bij iedereen een verbinding is met het antroposofische. Niet star. Maar wel: samen die visie dragen, zodat elke dag een teambuilding is."

Kristel, van welke kleine dingen word jij gelukkig?

"Een vriendelijk woord of gebaar. Een bijtje op een bloem zien, of een vogeltje. We hebben net eten gemaakt voor de vogels en dat aan een tak gehangen. Ik mis de knuffels wel. Dus dan kijk ik wel naar de vogeltjes."

Veronique, wat kun je uren doen zonder je te vervelen?

"Mijn job? Totaal geen idee."

Het is tijd om de praatstok door te geven. Wie duiden jullie aan? En welke vragen stellen jullie graag aan jullie collega's?

Maarten: "Ik hoor graag van **Roos**: als je één beslissing zou kunnen nemen voor Iona en je zou vetorecht hebben. Welke zou dat zijn?"

Kristel: "Ik wil graag een vraag stellen aan **Inne Renders**. Als je drie wensen mocht doen voor De Link, wat zou je De Link dan toewensen?"

Veronique: "Ik vraag graag aan **Fien**: wat inspireert jou bij Iona?"

DITJES EN DATJES – VOEDSELINSPECTIE

© Hilde Lenaerts

© Hilde Lenaerts

Een grote pluim voor de bakkerij en de keuken!

In januari kreeg Iona voedselinspectie van het FAVV (Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen). Onze collega's van de bakkerij en de keuken hebben de voorbije jaren continu verbeteringen aangebracht in de werking. We kregen de voorbije jaren ook al verschillende controles, waarbij de verbeterpunten steeds zorgvuldig door onze collega'ster harte werden genomen. De inspectie begin dit jaar was een groot succes. De inspecteur gaf geen enkele opmerking en kon niet één verbeterpunt aanbrenge. Alles was tip top in orde! Sterker nog: hij vindt onze bakkerij en keuken een voorbeeld voor vele andere bakkerijen of keukens.

Een dikke proficiat aan onze collega's van de keukens en bakkerij !

WELKOM NIEUWE MEDEWERKERS

Op maandag 8 februari startte **Martine Thyssen** op in de dagbesteding van het FAM, ter vervanging van Cristina.

Op 18 januari kwam **Jessica Van den Brande** het team in Bride versterken. Jessica werkte voorheen regelmatig bij Iona als jobstudente en stagiaire.

Karlíjne Paulíssen, die eind 2020 in Peronnik Beneden werkte, staat sinds 8 februari in Dunl.

Anne Van Ostaede startte op 18 februari in de dagbesteding van het FAM, met een vervangingscontract.

Joke Coussement start op 1 maart als stafmedewerker zorgbeleid.

DEZE MEDEWERKERS ZWAIDEN WE UIT

Elke De Nolf stopte bij Dunl, wegens einde contract.

Kobe Smedts, die werkte bij Dunl, gaat professioneel een andere richting uit. Hij heeft ongeveer vijf jaar voor Iona gewerkt. We wensen Kobe veel succes toe op zijn verdere pad!

ONZE STAGIAIRS

Steven Verschuren loopt stage in Bride en werkt ook als jobstudent op Iona.

ZIJ VERANDERDEN VAN FUNCTIE

Thomas Verzele werkt nu in de ambulante werking, ter vervanging van Julie. Voorheen werkte hij in de dagbesteding van het FAM en in de leefgroep Bride.

Peggy Vanderbauwhede neemt nu ook een deeltje van de 'slapende nacht' op zich, ter vervanging van Inne Cavens.

WELKOM NIEUWE BEWONERS

Begin januari is **Louis Van Santvliet** (17) gestart in Peronnik Beneden. Louis sluit op maandag aan bij de dagbesteding op Iona, de rest van de week gaat hij naar school. Louis is erg handig en steekt zonder problemen meubels in elkaar.

Op maandag 11 januari mochten we ook **Milad Nouri** (23) verwelkomen. Milan gaat tot eind juni nog enkele dagen naar school in Heist op den Berg. De andere dagen sluit hij aan bij de dagbesteding binnen het FAM.

Op 8 februari kwam **Kobe Nuyten** (15) erbij in Botvid. Kobe sluit voltijsd aan bij onze dagbesteding in het MFC. Hij werkt graag buiten en is een sportieve jongen.

Een warm welkom aan Louis, Milad en Kobe!

DE JARIGE BEWONERS GEVIERT

<i>Danny Ooms</i>	17 december
<i>Lies Van den Broeck</i>	24 februari
<i>Axel Jenny</i>	28 februari
<i>Bert Van Den Bulck</i>	6 maart
<i>Alexandra Dispersion</i>	13 maart
<i>Sofie Van Vooren</i>	29 maart
<i>Johan Meersman</i>	4 april
<i>Laura Fransen</i>	15 april
<i>Nathalie Vandermeiren</i>	22 april
<i>dam Toufali</i>	30 april

AGENDA

Basiscursus heilpedagogie en sociaaltherapie

Binnenkort start bij Iona een nieuwe editie van de basiscursus heilpedagogie en sociaaltherapie. Deze bestaat uit 5 online sessies in maart, telkens op dinsdagnamiddag. In de cursus worde alle basisuitgangspunten van onze pedagogische visie toegelicht en verduidelijkt. We buigen ons over:

- Hoe krijgen we inzicht in de ontwikkeling van kinderen en volwassenen en hun ontwikkelingsvragen?
- Hoe kunnen we in het samenwerken, samenleven, -spelen en -vieren van de jaarfeesten deze ontwikkeling ondersteunen?

De cursus is er voor nieuwe medewerkers en voor iedereen die op Iona werkt en de basiscursus nog niet volgde. Voorkennis is niet vereist.

Medewerkers die zich graag inschrijven voor de cursus, of die nog vragen hebben, kunnen contact opnemen met bart.vanmechelen@ionavzw.be.

- In maart is een **vorming rond seksualiteit** voorzien. Voor de collega's komt er een online training rond de ontwikkelingsfasen van seksualiteit, gekaderd binnen de emotionele ontwikkeling van jongeren en gekoppeld aan het vlaggensysteem. Voor de jongeren zijn twee live sessies voorzien, voor de volwassenen één. Daarbij zullen we thema's behandelen als relaties, verliefd zijn, vriendschappen en het aangeven en respecteren van grenzen.
- **Palmpasen**: op vrijdag 26 maart viert het MFC Palmpasen. De kinderen knutselen een palmpaastak, maken een wandeling, rapen eitjes en zingen liedjes.
- **Goede Vrijdag**: op 2 april maken we naar goede traditie een stille wandeling. We vertrekken voor het krieken van de dag en genieten nadien samen van een lekker ontbijt. Alle live activiteiten zijn onder voorbehoud. We volgen de geldende maatregelen.

WOORDZOEKER

P	I	W	I	L	T	H	S	V	W	H	B	A	
P	T	K	F	A	Q	H	R	P	F	V	T	C	
X	S	U	N	T	Q	R	P	R	F	Q	O	A	
B	H	O	E	S	S	L	P	B	P	J	V	R	
E	M	S	S	I	D	W	J	O	M	U	J	N	
L	S	N	T	R	G	Y	U	P	U	V	W	A	
D	L	E	A	K	D	C	R	R	T	L	U	V	
T	E	E	A	S	E	B	K	F	S	S	K	A	
M	E	U	H	J	V	O	K	G	E	J	U	L	
F	U	W	C	I	R	T	X	G	T	A	I	N	V
T	Y	T	S	F	Z	S	R	Y	Y	A	N	L	
P	B	D	M	K	O	U	D	E	F	L	T	M	
S	R	R	X	D	P	N	S	I	Z	F	Q	I	

te vinden woorden:

CARNAVAL
IJSKRISTAL
SJAAL
MUTS
SCHAATSEN
SNEEUW
SKI
SLEE
VUURKORF
KOUDE

DITJES EN DATJES – NIEUWJAARSPAKKETTEN

Klinken op het nieuwe jaar

De nieuwjaarsreceptie is een traditioneel gebeuren op Iona. Helaas maakten de omstandigheden het niet mogelijk om de traditie dit jaar in eer te houden. Dus gingen we op zoek naar een plan B.

Om de medewerkers te bedanken voor hun enorme inzet in deze moeilijke tijden, werd bij wijze van alternatief voor een verrassing gezorgd: dit jaar ontving ieder van hen een aperitiefpakket en een boekje over innerlijke rust. Ook voor alle leefgroepen en voor de cliënten van de dagbesteding en ambulante begeleiding werd een aperitiefpakket voorzien. Zo konden we ook dit jaar met z'n allen klinken op een nieuw jaar, in de hoop dat we elkaar gauw weer onder meer normale omstandigheden kunnen ontmoeten.

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Eline Blockx, Veronique Bosschaert, Fien Caeyers, An Cortens, Marc De Baets, Martine De Bie, Sarah Deen, Han Flintrop, Het Geel Punt, Jan Jacobs, Angelika Lange, Pertra Luyten, Erik Meersman, Maarten Nieuwddorp, Sara Pieters, Dirk Proost, Kristel Quintens, Peggy Vanderbauwhede, Henri Van Damme, Katia Van De Moer, Lies Van den Broeck, Marij Van Elven, Lien Van Laere, Bart Vanmechelen, Karen Verbist